

Julkalendern är
årets julprojekt!

Joulukalenteri on
vuoden jouluprojekti!

KONTAKTi

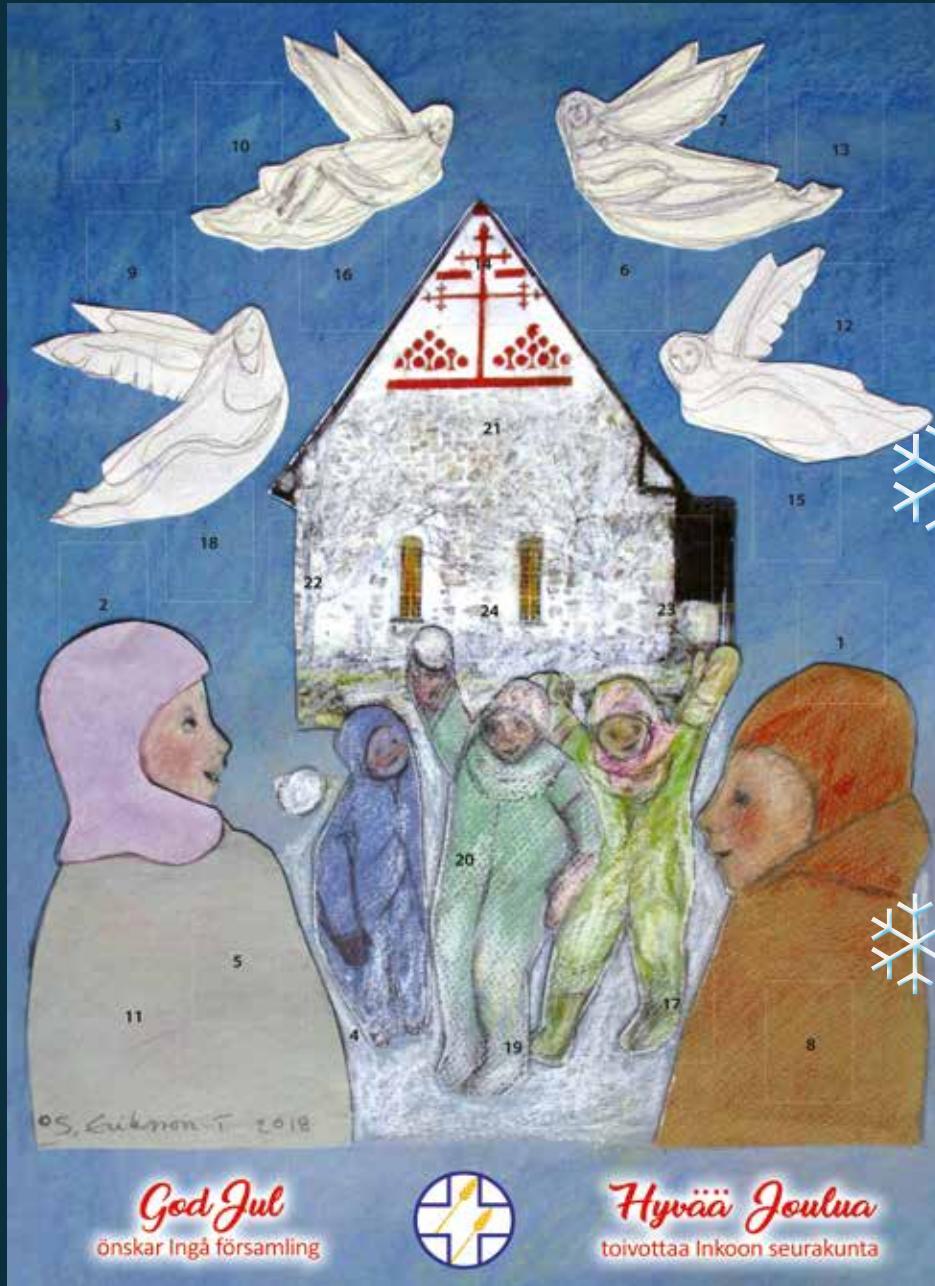
INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKOON SEURAKUNTALEHTI

nr 4 nro • 2018

Sirpa Eriksson-Tengström

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkoherra
040-4851045 tom.sjoblom@evl.fi
Tom Hellsten församlingspastor / seurakuntapastori
050-3304360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-5051530 marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakon
040-5552090 birgitta.lindell@evl.fi

Mira Pauna diakoni-nuorisotyönohjaaja
050-3392200 mira.pauna@evl.fi

Diakonimottagning (Birgitta Lindell)
torsdagar kl. 10-12 i Prästgården

Diakoniavastaanotto (Mira Pauna)
tiistaisin klo 10-12 Pappilassa

Suomenkielinen nuorisotyö

Mira Pauna diakoni-nuorisotyönohjaaja
050-3392200 mira.pauna@evl.fi

Svenskspråkigt ungdomsarbeite

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-4989162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho

Marina Höglström ledande barnledare, tjänstledig /
johtava lastenohjaaja, virkavapaa

Noora Nylund vikarie / sijainen
050-5011755 noora-elina.nylund@evl.fi

Karin Eklund familjecafé, även husmorstjänster /
perhekahvila, myös emännän tehtäviä
050 413 8814 karin.eklund@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi
Ingå församling finns också på Facebook.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa.
Församlingens veckoannonser torsdagar i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.
Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten
Layout: Ekenäs TypoGrafi/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2018

Äntligen advent!

Även om inte hösten har varit så lång och kall som vanligt, känns det igen en gång fint att få fira advent och jul. Mörkret har varit påtagligt, och fortsätter ännu en tid att vara det. Men när julen kommer, har mörkret omkring oss inte så stor makt mera. Så känns det i alla fall, och känslan är i det här fallet alldeles riktig. Mörkret och ondskan i världen kan vi inte göra mycket åt, men vi

kan tända ett ljus, och det är det som gör den stora skillnaden. Vi kan inte hindra andra från att göra destruktiva saker, men vi kan alltid leva ut och stå för det vi tycker är rätt och riktigt.

Att tända ljus under adventstiden hör till det mest meningsfulla som finns. Det hjälper oss att ta adventstiden på allvar och att göra något fint av den

tiden också. Att sjunga under adventstiden hör också till det finaste som finns. Advents- och julsånger har blivit kära för de flesta, för att budskapet är så tilltalande. Alla vill innerst inne kämpa för det goda, och under denna tid påminns vi starkt om det.

Advents- och jultiden i församlingen är särskilt fin. Vi erbjuder många tillfällen till eftertanke och firning. Vi hoppas att du hittar många gudstjänster, musiktilfällen och fester du vill vara med om.

Fridfull Jul och välsignat nytt år!

Vihdoinkin adventti!

Vaikka syksy ei olekaan ollut niin pitkä ja kylmä kuin tavallisesti, tuntuu jälleen hienolta saada vietää adventtia ja joulua. Pimeys on ollut käsinkosketeltava, ja jatkuu vielä sellaisena jonkin aikaa. Mutta kun joulu tulee, ei pimeydellä ympäriillämme ole enää niin suurta valtaa. Niin tuntuu joka tapauksessa, ja tunne on tässä tapauksessa aivan oikea. Pimeydelle ja pahuudelle maailmassa emme voi paljoa tehdä, mutta voimme sytyttää kynttilän, ja siitä tulee iso ero. Emme voi estää toisia tekemästä tuhoaviaasioita,

mutta voimme elää ja seistä sen takana, joka on mielestämme oikein ja hyvä.

Kynttilän sytyttäminen adventin aikana kuuluu merkityksellisiin asioihin, joita on. Se auttaa meitä ottamaan adventin ajan toissamme ja tekemään siitä myös jotaain hienoa. Laulaminen adventin aikana kuuluu myös hienoimpiin asioihin, joita on. Adventti- ja joululaulut ovat tulleet rakkaksi useimille, siksi että niiden sanoma on niin puhutteleva. Kaikki haluavat syvällä

sisimmässään taistella hyvän puolesta, ja tänä aikana meitä muistutetaan siitä voimakkaasti.

Adventti- ja jouluaika seurakunnassa on erityisen hieno. Tarjoamme monia tilaisuuksia muistamiseen ja juhlinnaan. Toivomme, että sinä löydät monia jumalanpalveluksia, musiikkitalaisuuksia ja juhlia, joissa haluat olla mukana.

Rauhallista Joulua ja siunattua uutta vuotta!

Från mörker till ljus

När jag skriver denna andakt är Alla helgons dag nästan här. Alla helgons dag är ju den helgen under kyrkoåret då vi får ta avsked av de nära och kära som har gått bort och samtidigt minnas dem – minnas de personer och den gemenskap som vi själva är en del av.

Alla helgons dag markerar också den tiden av året då den ljusa och varma sommarperioden ger vika för vinterns mörker och kyla. Flyttfåglarna har farit, löven har fallit från träden, och sommarens varma vindbrisar har bytts ut till nordanvindens rivande och iskalla slag mot kinden. En tid av året som påminner oss om att någon gång står livet stilla och det känns som att ingenting händer, att jag inte har något alls – att livet helt och hållet tar slut!

Allt det som var varmt och skönt i livet är borta eller sover i dolda skrymslen i väntan på bättre tider.

Alla helgons dag är samtidigt dagen, då människor samlas för att festa, och sjunga och dansa. De äter och dricker och berättar historier och sagor för varandra och tänder ljus och brasor för att hålla mörkret och kylan borta. I vissa delar av Europa firade man inte Alla helgons dag för att sluta det gamla året utan för att börja det nya.

När mörkret faller och kylan tilltar behöver vi andra människor. Ingen borde få möta dem helt ensam. En varm blick av en vän eller en medmänskas trygga hand som fattar min, ger mig styrka att orka mot ljusare tider som väntar. All den glädje och det skratt som frodas i gemenskap och möten gör oss starkare och modigare inför det mörka och kalla.

Efter den mörka och kyliga hösten får vi fira advent och jul. Vi får uppleva att ljuset överallt segrar över mörkret. Med Jesus-barnet i krubban tände Gud ett ljus i våra hjärtan. Han lämnar oss inte ensamma och hans ljus värmer vår själ. Låt ljuset brinna i ditt hjärta, låt värmen spridas bland människor som har en god vilja. □

Pimeydestä valoon

Kun kirjoitan täitä hartautta alkaa pyhäinpäivä jo kolukutella ovella. Pyhäinpäivähän on se kirkkovuoden pyhä, jolloin voimme jättää hyvästit niille läheisille ja rakkaille, jotka ovat menneet pois ja samalla myös muistaa heitä – muistaa ihmiset ja se yhteisöllisyys, jonka osana itse olemme.

Pyhäinpäivä merkittää myös sen ajan vuodesta, jolloin valoisa ja lämmin kesäkausi antaa lopullisesti periksi talven pimeydelle ja kylmyydelle. Muuttolinnut ovat menneet, puut ovat pudottaneet lehtensä, ja kesän lämpimät tuulenvireet ovat vaihtuneet pohjantuulen repivi ja jääätäviin iskuuihin kasvoja vasten. Se aika vuodesta, joka muistuttaa meitä siitä, että joskus elämä seisoo paikallaan ja tuntuu siltä, että mitään ei tapahdu, että minulle ei ole mitään – että joskus elämä loppuu kokonaan!

Kaikki, mikä oli lämmintä ja kaunista elämässä, on nyt poissa tai se nukkuu näkymättömässä piiloissa parempia aikoja odotellen.

Pyhäinpäivä on samalla myös se päivä, jolloin ihmiset kokoontuvat yhteen juhlimaan, laulamaan ja tanssimaan. He syövät ja juovat ja kertovat toisilleen tarinoita ja satuja. He sytyttävät kynttilöitä ja leiritulia pitääkseen pimeän ja kylmyyden poissa. Jossain päin Eurooppaa pyhäinpäivää ei olekaan vietetty vanhan vuoden lopetukseksi, vaan uuden alkamiseksi.

Kun pimeys laskeutuu ja kylmyys kasvaa, tarvitsemme toisia ihmisiä. Kenenkään ei pitäisi kohdata niitä aiyan yksinään. Ystävän lämmön katse tai lähimäisen turvallinen käsi kä-

dessäni antaa minulle voimaa jaksa kohti edessä loistavaa valoisaa aikaa. Kaikki se ilo ja kaikki se nauru, joka elää kohtaamisissa ja yhdessäolossa, tekee meistä voimakkaampia ja rohkeampia pimeän ja kylmän edessä.

Kylmän ja pimeän jälkeen saamme viettää adventtia ja joulua. Saamme kokea kuinka valo kaikkialla voittaa pimeyden. Seimessä makaavan Jeesus-lapsen kautta on Jumala sytyttänyt valon sydämiimme. Hän ei jätä meitä yksin ja hänen valonsa lämmittää sieluamme. Anna valon palaa sydämessäsi, anna lämmön levittä ihmisten keskuudessa, joilla on hyvä tahti. □

Julkalendern

- en del av vår lutherska historia

TOM SJÖBLOM

Det är inte en tillfällighet att vi kom på att dela ut just julkalendrar åt barnen. Ursprungligen har julkalendern nämligen en luthersk bakgrund. För att hitta rötterna skall vi resa tillbaka till nittonhundratalets Tyskland. Tanken med att fira advent är ju att förbereda oss för julen och Kristus födelse. I början av 1800-talet var det vanligt i de katolska familjerna att barnen under adventstiden fick bygga julkrubban för familjen och fick sätta ett halmstrå i krubban för varje god sak de hade gjort den dagen (en sed som fortsätter på många håll ännu idag). Bland de familjer i Tyskland som bodde på lutherska områden, ville man hitta på något liknande som kunde underlättा barnens väntan på julen.

I vissa familjer började man därför dra ett kritstreck på dörren för varje dag i december ända fram till julafenton. I andra familjer tände man varje dag under advent ett nytt ljus, eller hängde en liten tavla med religiöst motiv på väggen. Den sista tavlan, som man hängde upp på julafenton, föreställde den traditionella julkrubban. Så småningom blev tavorna handgjorda julkalendrar. Den första handgjorda kalendern vi känner till är från 1851. Men i början av 1900-talet kom Gerhard Lang, som var delägare i ett tryckeri, på idén att börja trycka julkalendrar i större upplaga, sådana som han mindes från sin barndom.

Julkalenderns succé blev oväntad och enorm. Snabbt spred sig kalendrarna till flera länder. De började också mäta en del av sitt ursprungliga religiösa innehåll. Bildluckorna kom till julkalendern först på 1920-talet. Före det bestod julkalendern av två ark varav det ena hade tjugofyra julmotiv, som under adventstiden klipptes ut och fästes på motsvarande plats på det andra arket. Till Finland kom julkalendern från Sverige genom scouternas initiativ. Den första finländska julkalendern designades av Ulla von Wendt och den utkom 1947. □

I år har Ingå församling gett ut en egen julkalender som gratis delas ut till alla 3-6 åringar. Övriga kan köpa den för 5 euro. Finns på församlingens kansli.

Tysk julkalender från ca 1953.

Saksalainen joulukalenteri, noin 1953.

Joulukalenteri

- osa luterilaisuuden historiaa

TOM SJÖBLOM

Ei ole sattumaa, että päädyimme jakamaan lapsille juuri joulukalenteria. Kalenterilla on nimittäin alun perin luterilaiset juuret. Juurien etsimisessä meidän pitää matkustaa takaisin 1800-luvun alun Saksaan. Adventin vieton tarkoituksena on valmistaa meitä jouluun ja Kristuksen syntymään. 1800-luvun alussa oli katolilaisten perheiden keskuudessa tapana, että lapset saivat adventtiaikana rakentaa jouluseimen, asettamalla siihen joka päivä yhden oljenkorren jokaista tekemäänsä hyväät työtä kohden (tapa, joka jatkui monin paikoin nykyäänkin). Luterilaisilla alueilla asuvat perheet halusivat kehittää jonkin vastaan perinteinen helpottamaan lasten joulun odotusta.

Eräissä perheissä alettiin vetää liituviiva ulko-oveen joka päivä joulukuussa aina jouluaattoon saakka. Toisissa perheissä sytytettiin joka päivä uusi kynttilä, tai ripustettiin seinälle pieni uskonnollisiaihinen taulu. Viimeinen taulu, joka ripustettiin seinälle jouluaattona, kuvasi perinteisesti jouluseimeä. Vähitellen nämä taulut muuttuivat käsin tehdyn kalentereiksi. Ensimmäinen tunnettu käsin tehty joulukalenteri on vuodelta 1851. Se oli kuitenkin Gerhard Lang, erään painotalon osa-omistaja, joka tuli 1900-luvun alussa ajatelleksi painattaa suuria määrä sellaisia joulukalenteria, joista hän itse oli lapsena nauttinut.

Joulukalenterin menestys oli yllättävä ja valtava. Kalenterit levisivät nopeasti eri maihin. Samalla se alkoi myös menettää osan alkuperäisestä uskonnollisesta merkityksestä. Luukulliset kuvat tulivat kalentereihin 1920-luvulla. Sitä ennen joulukalenteri oli muodostunut kahdesta erillisestä paperiarkista, joissa toisessa oli 24 eri kuva, jotka sitten adventtiaikana leikattiin ja kiinnitettiin paikalleen toisessa arkissa. Suomeen joulukalenteri tuli partiolaisten toimesta Ruotsista. Ensimmäisen suomalaisen joulukalenterin suunnitti Ulla von Wendt ja se ilmestyi vuonna 1947. □

Tänä vuonna on Inkoon seurakunta valmistanut oman joulukalenterin, jota jaetaan ilmaiseksi kaikille 3-6 vuotiaille lapsille. Muut voivat ostaa sen 5 euron hintaan. Saatavana seurakunnan kansliasta.

En egen julkalender till Ingå församling

Sirpa Eriksson-Tengström

Inkoon seurakunnalle oma joulukalenteri

Vii me keväänä saimme seurakunnassa idean: mitäpä jos tilaisimme ikioman joulukalenterin, jota voisimme jakaa ilmaiseksi 3–6-vuotiaille lapsille, ja joka toisaalta voisi olla kiva pikkujoululahja tai tulainen kylän mennessä. Joulukalenteri voitaisiin myydä myös muille kiinnostuneille 5€ hintaan. Tuumasta toimeen! Kalenterin suunniteljaksi pyysimme inkoolaista taiteilijaa Sirpa Eriksson-Tengströmiä, joka on itsekin aikanaan työskennellyt Inkoon seurakunnan lastenohjaajana. Haastatelin Sirpaa eräänä lokakuun lauantaina.

» Kertoisitko aluksi monipuolisesta koulutuksestasi ja työurastasi?

– Valmistuin ensin kolmivuotisesta Turun taideyhdistyksen piirustuskoulusta. Sen jälkeen opiskelin neljä vuotta Ateneumissa (nykyisin Taideyliopiston kuvataideakemia) valmistuen graafikoksi. Lisäksi olen käynyt erilaisia kuvanveiston, taidegrafiikan, akvarellimaalausen, ja mallipiirustuksen kursseja urani aikana. Työurani aloitin Tikkurilan väritehtaan väritysosastolla, jossa tein väritysuunnittelua niin yksityisille kuin kunnille ja teollisuuteenkin. Sen jälkeen olen toiminut taide- ja ympäristökasvatuksen opettajana, vs. lehtori-

na käs- ja taideteollisuusopillitoksessa sekä 30 vuotta kuvaamataidon opettajana Inkoon kansalaisopiston lisäksi Lohjan, Karjaan, Siuntion ja Pohjan kansalaisopistoissa. Omia näyttelyjä olen pitänyt Helsingissä, Tammisaaressa, Lohjalla, sekä joka kesä omalla työhuoneella Inkoon jokirannassa.

» Mitkä asiat ovat sinulle tärkeitä joulun vietossa?

– Ensinnäkin tiedusti yhdessäolo lasten ja lastenlasten kanssa. Hautausmaat ja kirkot ovat aina olleet minulle tärkeitä, ehkä johtuen siitä, että olen lapsesta lähtien käynyt hoitamassa sukulaisten hautoja. Koska muualle matkustamisesta näin vanhemmiten on tullut hankalampaa, täällä Inkossa tärkeiksi ovat tulleet paikalliset traditiot, kuten kirkon joulukuusen valojen sytyttäminen päävä ennen ensimmäistä adventtia, sekä sen jälkeinen kuorojen adventikkonsertti kirkossa. Jouluna tiedusti joulukirkko ja hautausmaa kynttilöineen.

» Mistä saat inspiraatiota kalenteriin ja sen luukujen kuviin?

– Lähtökohdaksi otin Inkoon kirkon, jonka edustalla lapset leikkivät lumella. Kansikuvaan enkelit kuvastavat "Hei-

nillä härkien" -joululaulua, jonka kertosäkeessä puhutaan enkelparven tiestä. Luukujen kuvissa kultainen väri kuvaava valoa, ja kynttilät symbolisoivat kynttilän sytyttämistä kaikissa maailman kirkkoissa. Osa luukujen ideoista liittyy jouluisiin askareisiin, ja mukana on myös niin eläinten kuvia kuin Suomen lippu ja Lucia-neitokin.

Haastattelun lopuksi Sirpa toivottaa hyvää adventin ja joulun aikaa kaikille inkolaissille. Toivon, että kalenteri toisi iloa ja auttaisi joulun tunnelman löytymisessä! □

TEKSTI: MARIANNE GUSTAFSSON BURGMANN

Inkoon seurakunnan joulukalenteri
julkistetaan kuorojen adventikkonsertin yhteydessä

lauantaina 1.12 klo 18

mutta sitä voi hakea jo marraskuun puolivälin jälkeen seurakunnan kansliasta.

Senaste vår fick vi i församlingen en ide: tänk om vi skulle beställa en helt egen julkalender, som vi kunde dela ut gratis till 3–6-åriga barn, som också kunde vara en trevlig lilla-julsgåva och present att ta med. Julkalendern skulle säljas för 5€ till andra intresserade. Från tanke till handling! Vi bad ingåkonstnären Sirpa Eriksson-Tengström att planera kalendern. Hon har tidigare själv jobbat som barnledare i församlingen. Jag intervjuade Sirpa en lördag i oktober.

» Kan du först berätta om din mångsidiga utbildning och arbetsfarenhet?

– Jag utbildade mig först på teckningslinjen vid Turun taideyhdistys. Efter det studerade jag fyra år på Ateneum (numera Taideyliopiston kuvataideakademi) och blev grafiker. Utöver det har jag gått olika kurser i skulpturering, konstgrafik, akvarellmålning och modellteckning under min karriär. Min arbetskarriär började jag på Dickursby färgfabriks färgsättingsavdelning, där jag gjorde färgförslag

åt privata, kommuner och industri. Efter det har jag fungerat som lärare inom konst- och miljöföstran, som tf lektor samt under 30 år varit lärare i bildkonst på Ingå medborgarinstitut och dessutom på Lojo-, Karis-, Sjundeå-, och Pojo medborgarinstitut. Egna utställningar har jag hållit i Helsingfors, Ekenäs, Lojo och varje sommar på mitt eget arbetsutrymme vid Ingå å.

» Vad är viktigt för dig i julfirandet?

– Först och främst att vara tillsammans med barn och barnbarn. Gravgårdar och kyrkor har alltid varit viktiga för mig. Kanske därför att jag sedan jag var barn har skött om släktningarnas gravar. Resanden blir svårare med åren, och här i Ingå har det blivit viktigt med de lokala traditionerna såsom julgranständingen dagen före första advent och körernas adventskonsert efter det. På julen naturligtvis julkyrkan och gravgården med alla ljus.

» Varifrån fick du inspiration till julkalendern och bilderna i luckorna?

– Som utgångspunkt hade jag Ingå kyrka och barn som leker i snön framför den. Pärmens änglar illustrerar sången "Heinillä härkien", och refrängen som berättar om änglaskarans färd. Guldfärgen på luckorna illustrerar ljuset och ljusena symbolisera ljuständningen i alla världens kyrkor. Iden med en del av luckorna hänger ihop med julstök av olika slag och med finns också djurbilder liksom Finlands flagga och Lucia.

I slutet av intervjun önskar Sirpa God advents- och jultid till alla ingåbor. Jag hoppas att kalendern ger glädje och hjälper att få julkänsla! □

TEXT: MARIANNE GUSTAFSSON BURGMANN

Ingå församlings julkalender
kommer att utges i samband
med körernas julkonsert

Lördagen 1.12 kl. 18

men kan avhämtas redan från
mitten av november från församlingens kansli.

Maarit Lassila

Även i ladugården hålls jour för det heliga

Då man kommer till kyrbyn, ser man först ladugården på vänstra sidan och sedan den medeltida kyrkan på andra sidan vägen. I båda håller man jour för det heliga.

"Försyn, ledning, har varit närvarande i hela mitt liv," säger Maarit Lassila, värdinnan, galleristen och mångsidiga konstnären. "Det här stället kändes omedelbart rätt. Här kan jag odla alla de gåvor som Skaparen givit mig."

Redan hennes mamma tjänstgjorde i kyrkan. Nu bor dottern i Ingå med sin man och två katter, och säger med ett leende att hon arbetar visst som det heligas dejour. Genom fönstret ser man kyrkan. Därifrån kommer folk med många tankar efter förrätningar. Dit uppmuntrar Maarit turisterna att gå.

Och församlingen är faktiskt hyresvärd för ladugården, där man haft oändligt många samtal kring livets stora, även andliga, frågor, helt främmande emellan. Men sådan är helt enkelt ladugårdens, nu bodens, sagolika atmosfär.

Maarit sommarjobbade i Galleria Karaija från dess första tid, och efter många vintrar som lärare blev hon ägare år 2010. Det har varit slitsamma, men fina år. Hundratals konstnärer och hantverkare, mest nylänningar, har ställt ut här till påseende och försäljning. Även Maarits egen keramik och taylor är med; en vacker meditativ poesibok är det senaste alstretn.

Lovsång till leran

"En vit, tom duk kan vara krävande och skrämmande, men i leran öppnas en helt ny, lekande, tredimensionell värld," lovordar den självlärda keramikern sitt favoritmateriel. Man kommer att tänka på Bibelns ord om människan som lera i Skaparens händer, då hon fortsätter: "Det är ett under. Leran liksom formas av sig själv, människan är bara ett redskap."

Leran är alltså förutom ett praktiskt, också symboliskt material för de föremål som Maarit just tänkte på, då ladugårdsdörren öppnades och in steg kyrkoherde med kantor: Församlingen behöver gåvor och souvenirer. Så blev de till: Bönestenar i sina små skålar, som fågelbon. Kyrkbåtar enligt

skärgårdskommunens fortfarande levande tradition och som symbol för kyrkan. Mugg för kyrkkaffe, förstås med kyrkans fina profil i konstnärens egen teknik.

För det vackra, goda och heliga

"Det heliga och det goda är för mig förenade i det vackra. Och mest finner jag skönheten i naturen," tänker Maarit. På mycket lutherskt vis ser hon att vi alla kan ha ett kall, att arbeta för det goda, alla med våra egna förmågor – för att inte glömma fliten och slitet.

"Helighet och konst har mysteriet, det oförklarliga, gemensamt. Ofta ser man plötsligt i ett ögonblick, hur man skall göra, måla, skriva. Då rör Gud vid människan."

"Vårt arbete blir allt mindre konkret, och dess resultat försvisser i kyberrymden. Då känns det bra att kunna göra någonting med sina händer. Att få göra någonting – det inger hopp, ljus i mörkret, kraft att kämpa för det goda."

"Vi i denna generation gör allt vi kan. Så går vi alltså inte under i håglöshet. Och sedan tar nästa generation vid." □

TEXT OCH BILDER: HILKKA OLKINUORA

Maarits gamla ladugård är mötesplats för mångt och mycket även under juletid. För nästa sommar planeras det igen något nytt. *Maaritin kivinavetta on kylän monenlainen kohtaamispalika, auki myös joulunaikaan. Ensi kesänä luvassa on jälleen uudenlaista toimintaa.*

Myös navetassa päivystetään pyhää

Kirkkovenet muistuttavat tämän saaristokunnan yhä elävää perinteestä. *Kyrkbåten är en levande tradition i denna skärgårds-kommun.*

Maarit Lassila

Kylään tullessa osuu silmiin ensin vanha navetta vasemmalla puolella ja heti sen jälkeen kirkko. Kummassakin päivystetään pyhää.

"Elämässäni on ollut johdatusta", sanoo Maarit Lassila, kivinavetan emäntä, galleristi ja moniosaava taiteilija. "Tämä paikka tarjoutui haaveelleni toteuttaa lahjoja, joita olen Luojalta saanut."

Jo äiti oli kirkon töissä. Nyt tytär asuu Inkoossa miehen sā ja kahden kissansa kanssa ja hymyilee olevansa ikään kuin pyhän päivystäjä. Tien toisella puolella näkyy kirkko. Sieltä tulevat kirkonkävijät, sinne Maarit vinkkaa turistit. Ja itse galleria ja puoti ovat seurakunnan omistamassa vanhassa navetassa. Siellä käydään paljon keskusteluja, myös hengellisistäkinasioista, tuiki tuntemattomienkin kesken. Sadunomainen ilmapiiri suorastaan houkuttaa siihen.

Maarit tutustui Galleria Karaijaan jo sen alkukesinä, joskin väliin mahtui monta vuotta opetustyötä talvisin. Oma se on ollut vuodesta 2010. Työ on ollut rankkaa, mutta myös ihanaa. Siellä on ollut näytteillä ja myytävänä satojen, pääasiassa paikallisten käsityöläisten töitä. Mukana on myös hänen omaa keramiikkaansa, tauluja ja uusimpana runokirja.

Saven vaalija

"Valkea tyhjä kangas voi olla vaativa ja pelottava, mutta savessa avautuu ihan uusi, leikkivä, kolmiulotteinen maailma", sanoo itseoppinut keraamikko mielimateriaalistaan. Raamatun vertaus ihmisen Jumalan valamana savena tulee etsimättä mieleen, kun hän sanoo: "On ihme, miten savi itsessään muovautuu, miten ihminen on sen toteutumisessa vain välikappale."

Savi onkin siis hyvä materiaali niille esineille, joita Maarit juuri mietiskeli, kun seurakunnan kirkkokoherra ja kanttori astuivat ovesta sisään:

Pitäisi saada muistoesineitä kirkossa käyville. Niin ne syntyivät: Rukouskivet pikku maljassaan liittyvät kirkon pitkään yhteisen rukouksen perinteeseen. Kirkkovene muistuttaa saaristokunnan yhä elävää perinteestä ja on myös koko kirkon symboli. Muhkea muki on tietysti vaikkapa kirkkokahveja varten, ja siihen on kuvattu kirkon pääty tekijän ikiomalla tekniikalla.

Muhkea muki on tietyisti kirkkokahveja varten. Kirkon pääty on kuvattuna tekijän ikiomalla tekniikalla. *Den maffiga muggen passar bra för kyrkkaffe. Kyrkans vackra fasad är gjord med Maarits unika teknik.*

Hyvä ja kauniin puolustaja

"Pyhä ja hyvä näyttäytyvät minulle kauneutena. Ja eniten kauneutta löydän luonnossa", Maarit mietti. Hyvin luterilaisittain hän kokee, että jokainen meistä voi olla kutsumustyössä, hyvän asialla, kuka omilla taidoillaan – työssä ahkeroinista toki unohtamatta.

"Kuten pyhässä, myös taiteessa on paljon mysteeriä, selittämätöntä.

Usein näkee yhtäkkiä, miten pitää toimia, maalata, kirjoittaa. Se on Luolan kosketusta."

"Kun työmme muuttuu yhä vähemmän konkreettiseksi ja tulokset katoavat bitteinä avaruuteen, tuntuu hyvältä voida tehdä jotakin omin käsin. Että tekee edes jotain – se antaa toivoa, valoa synkkyteen, voimaa taitella hyvän puolesta."

"Me teemme tässä sukupolvessa tämän, minkä voimme. Niin seuraavakaan sukupolvi ei luhistu meidän tekevästä myytemme alle." □

TEKSTI JA KUVAT: HILKKA OLKINUORA

Jag visste var småskolan fanns och jag vandrade först uppför backen till Handelslaget från Solberg järnvägsstation där vi bodde, sen vände jag ner mot telefoncentralen, tog av mot Storskolan och gick så upp för backen till Småskolan.

Jag var naturligtvis för tidigt där och satte mig på skoltrappan och väntade tills alla andra började komma. Alla lade sina skolväskor i en hög bredvid trappan och pojkarna började någon sorts pojklek medan flickorna stod i en grupp bredvid vedtraven. Jag önskade att min lekkamrat Ulla hade varit med men hon var yngre än jag och skulle börja först nästa höst.

Flickorna tittade i smyg på mina glasögon, mitt rutiga förkläde, mina skor och min klänning och precis när jag började bli ilsken på deras tittande öppnades dörren bakom mig och tant Olga kom ut. Hon hade en koskälla i handen och sade åt mig att jag skulle ställa mig i flickornas led och när hon började ringa med koskällan kom alla rusande och en tog mej och placerade mig i flickraden, men inte först.

Där kan du inte stå, du vet ju ingenting ännu.

Sen måste jag ändå lämna raden och ta min skolväska, som hade blivit ensam där i gräset. Jag var sex år och jag var skolflicka.

***

Tant Olga visade mig en ledig pulpet ganska nära plåtkaminen. På varje pulpetlock låg ett blått häfte, en blyerts Penna låg i en sort ränna upp till och man kunde lyfta på locket till pulpeten. Ett suddgummi låg bredvid pennan. Jag snusade på pennan som var nyvässt, den luktade gott. Den luktade skola.

Tant Olga

Mitt i sommaren hade jag fyllt sex år och varje kväll efter Gudsomhaver tillade jag: – och sen vill jag så gärna börja skolan, amen.

Och det hjälpte tydligen! Jag fick en brun skolväska där det inte fanns så mycket annat än en flaska med mjölk och två smörgåsar och allt var enormt spännande.

Hon som hade sagt att jag ingenting visste blev litet snopen när jag berättade att jag kunde skriva, åtminstone korta ord. Tant Olga bad mig stiga upp och berätta vad jag hette och var jag bodde. Alltid när man skulle säga något måste man komma ihåg att vifta med armen och sen stiga upp när tant Olga nickade. Det hette markera. Jag glömde det ofta i början.

***

Det var mycket att berätta när jag kom hem. Den andra smörgåsen hade jag ätit på hemvägen när jag hade sällskap av två flickor och en pojke som bodde åt samma håll. Tant Olga hade berättat för oss som var nya att man skulle gå två år i Småskolan och sedan flytta över till Storskolan.

Ingen kunde veta vad som väntade oss. Redan nästa höst skulle vi alla flytta bort från byn, från vår skola och tant Olga. Det var lika bra att ingen visste, inte ens de vuxna, det hade varit för ledsmått. Tids nog fick man sörja. Vi skulle aldrig få flytta över till Storskolan, den och Småskolan, järnvägsstationen och telefoncentralen, handelslaget och de små djurens begravningsplats i vår park skulle ryssen ta ifrån oss och behålla allt i femtio år!

Jag skulle då vara 56 år gammal.

***

Tant Olga var annorlunda är de många lärare jag senare i livet blev bekant med. Hon var i mångt och mycket en föregångare i skolarbetet, vi behövde inte alltid sitta i våra pulpeter utan fick medverka till exempel när det gällde att beskriva något som hände i bibeln.

Olga märkte besvikelsen hos oss fyra flickor som blev utan roll bestämde hon genast att det behövdes fem änglar, eftersom lejonen var så många...

Viss var det litet ruskigt när lejonen häftigt rytande smög sig fram för att äta upp Daniel, men allt ordnade upp sig när fem änglar, med sina förklärda knutna kring haret, skred fram och bara pekade på lejonen och de blev snälla som lamm!

Under den mera stillsamma julfesten hände igen en fin sak; tant Olga, som hörde till Pingstvännerna, hämtade sin gitarr från sitt hem i samma hus, och hon sjöng julånger och spelade på gitarren. Alla hennes elever blev tysta, rummet doftade av granens barr och ljuset, som stod på katedern, lyste. Innan vi gick hem fick vi alla en pepparkaka av tant Olga som önskade oss God Jul. □

Sagan om julgubben

Julgubben är närmare oss än vi tror – året runt. Vår vackra kyrka är nämligen tillägnad Sankt Nikolaus – lämpligt nog. Han är ju sjöfarnas, fiskarnas, skäribornas och handelsmännens beskyddare. Och barnens. Han är ju den första julgubben, jultomtens förebild.

Nikolaus, biskopen av Myrna, gav tre fattiga systrar i hemlighet en påse guld var. Denna hemgåva hjälpte dem undan ett svårt öde. Denna händelse på 300-talet var ursprunget till julklappar, fast numera lär kyrkan oss att julklapparna är en symbol för Jesusbarnet, den största gåvan av alla.

JUL I MÅNGA VECKOR

Vi kunde fira jul också längre än vi tror, beroende på vilka julgubbar vi väljer.

Låt oss börja från Nederländerna. Sjöfararna tog Nikolaus-legenden dit på 1400-talet, och omnämnd som Sinterklaas vandrade han från stad till stad redan i november. Gåvornas tid var dock först 5. december, kvällen före Nikolas dödsdag.

Holländska invandrare tog sedan Sinterklaas med till Amerika på 1600-talet, och som Santa Claus blev han skyddshelgon för New York. Han började besöka hemmen via skorstenar just innan juldagen. Våra barn behöver inte vänta så länge. Julgubben delar ut klap-

Joulupukin tarina

Joulupukki on lähempänä meitä kuin luulemmekaan – ja kautta vuoden. Inkoon kaunis kirkko on nimittäin omistettu pyhälle Nikolaukselle. Hän onkin sopivasti merenkulkijain, kalastajien, saaristolaisten ja kauppiaiden suojeleja – ja lasten. Hän on nimittäin myös joulupukin edelläkävijä.

Myrnan piispa Nikolauksen kerrotaan näet auttaneen kolme köyhää tyttöä naimisiin heittämällä heille yöllä myötäjäisiksi kultapussoset ikkunasta. Tästä 300-luvun tapahtumasta juontuvat joululahjat, joita toki kirrossa myöhemmin on alettu pitää myös sen vertauskuvana, että Jumala lahjoitti ihmisiille Jeesus-lapsen, pojikansa.

parna på julafton, precis som den tyska Christkindln, Kristusbarnet, som lämnar dem på yttertrappan.

Den allra äldsta och mest ursprungliga jultomten och också dagen för gåvorna hittar vi dock på trettondagen, Epifania, den 6. januari. Då ser vi de tre vise männen komma med gåvor till Jesus-barnet.

Den ryska versionen av julen är nyårsfirandet, då Frostgubben gör entre.

Vår egen julgubbe – eller jultomte, som man säger i Norden – härstammar från den urgamlia skrämmanden knutbocken. Om vi valde att fira på urfädernas vis, skulle vi vänta på paketen ända till trettondag Knut.

JULTOMTAR VÄRLDEN RUNT

Alla världens jultomtar klär sig i rött efter biskop Nikolais röda kåpa. En finskfödd

TEXT | TEKSTI: HILKKA OLKINUORA

JOULUA MONTA VIKKOA

Voisimme myös viettää joulua pitempään kuin luulemmekaan, valitsemamme joulupukin mukaan.

Aloitakaamme Hollannista. Nikolaus-hahmo tuli sinne merenkulkijain mukana 1400-luvulla ja hän aloitti Sinterklaas-nimisenä vaelluksensa eri kaupungeissa jo marraskuussa. Lahjat tosin jaettiin vasta Nikolauksen kuolinpäivän aattona 5. joulukuuta.

Hollantilaiset siirtolaiset veivät Sinterklaasin Amerikkaan 1600-luvulla. Siellä joulupukki, Santa Claus, pudottautuikin takan savupiipusta lahjoineen joulupäivänä. Meillä lasten jännitys loppuu jo päivää ennen, jouluaattona, ja myös Saksassa Christkindl eli Kristuslapsi tuo lahjat aattona rappusille.

Kaikkein vanhin ja alkuperäisin kristikunnan joululahjojen päivä on kuitenkin loppiainen, tammikuun 6. päivä. Se on varsin luonteva; silloinhan itämään tietäjät toivat lahjansa Jeesus-lapselle.

Venäläisten mukaelma joulusta on uusi vuosi, jota juhlistaa Pakkasukko. Oma joulupukkimme taas on vanhan suomalaisen, vähän pelottavan nuuttipukin perua. Jos siis juhlisimme esi-isiemme tapaan, olisi lahjoja odotettava Nuutinpäivään, tammikuun 13 päivään asti.

konstnär gav oss den cocacolaröda utsyrseln, som vann över de nordiska gråa tomtepälsarna.

De flesta julgubbar bor i norr, och de färdas med antingen vanliga eller flygande renar. Radiopersonen Farbror Markus visste redan för 90 år sedan, att julgubben har sin verkstad på Korvatunturi, och han påminde oss också om jultomtens fråga: "Finns det snälla barn här i huset?"

Inget under att den äldre generationen tog emot julgubben vilt gråtande av rädsla, och det är inte många hundra år tillbaka sen Sinterklaas assistent, Zwarte Piet alias Svarte Petter tog de stygga barnen med sig till Spanien i stora påsar...

JUL HELA ÅRET

Om man väljer sina jultomtar rätt kan man alltså fira jul över en månad. Vi fokuserar dock på den egentliga julen, Kristi födelsedag, och den sträcker sig ända till påskan. Julmorgonen öppnar sig för oss i påsksöndagens fantastiska ljus. Födelse, död och uppståndelse vävs ihop till en fest. Julen berättar således om glädje och nåd, inte stress och straff. Julen finns till för att ge. Den är en gäva i sig själv.

Låt oss alltså stanna upp mitt i julbestyren i och vid vår kyrka. Där lever minnet av den helige Nikolaus generositet. Året runt. □

JOULUA KOKO VUOSI

Ottamalla mukaan joulun koko joulupukkien valikoiman voisi joulua siis juhlia iloisesti toista kuukautta. Me kohdistamme katseemme kuitenkin varsinaiseen joulun, Jeesuksen syntymäjuhlaan, ja se kurottuu pääsiäiseen asti. Syntymä, kuolema ja ylösnousemus ovat saman juhlan eri puolia; jouluaamu avautuu pääsiäisaurion nousuun. Joulu on siis ilon ja armon, ei stressin ja rangaistuksen juhla. Joulu on antamisen juhla, lahja jo itsessään.

Pysähdytään siis joulujan kiireissäkin kirkkoonme tai kirkolleme. Siellä puhuu pyhän Nikolauksen antelias ja lempää muisto. Koko vuoden. □

Julevangeliet

Luk 2:1-14

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad.

Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget.

I samma trakt låg några herdar ute och vaklade sin hjord om natten. Då stod Herrrens ängel framför dem och Herrrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fölts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."

Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud: "Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt."

Jouluevankeliumi

Luuk 2:1-14

Tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Kaikki menivät verolle pantavaksi, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin Joosefskin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beetlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verollepantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana.

Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

Sillä seudulla oli paimenia kedolla varlioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Muulta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa."

Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista solaväkeä, ja he ylistivät Jumalaan ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeussissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohaan hänellä on hyvä tahto!"

Birgitta Lindell valdes på Kyrkorådets möte 25.10 till församlingens nya diakon för det svenska arbetet. Vi välkomnar henne till arbetsgemenskapen och att tjäna som diakon i församlingen.

...

Birgitta Lindell valittiin Kirkoneuvoston kokouksessa 25.10. seurakunnan uudeksi diakoniksi ruotsinkieliseen työhön. Toivotamme hänet tervetulleeksi työyhteisöön ja palvelemaan diakonina seurakunnassamme.

Seurakunta tilaa ruotsinkielisiin talouksiin Kyrkpressen-lehden. Suomenkielisillä talouksilla on mahdollisuus saada seurakunnan maksamana **Sana**-lehti. Sen saa ilmoittamalla asiasta seurakuntavirastoon, inga.kansli@evl.fi, tai puh. 09-221 9030 ma-to klo 9–12.

OBS! Kyrkpressen kommer ut endast varannan vecka efter 1.1.2019.

18.10 fick Degerby kyrka tillbaka sitt kors. Nu förgyllt och restaurerat. Korset är förvånansvärt stort när man ser det i sin verkliga storlek.

Risti palautettiin Degerbyn kirkon torniin 18.10. Nyt uudelleen kullattuna ja restauroituna. Risti on yllättävä iso kun sen näkee todellisessa koossaan.

JULBASAR i Prästgården

16.12 kl 15–20 till förmån för missionsarbete i Nepal.

JOULUMYYJÄISET Pappilassa

16.12 klo 15–20
Nepalin lähetystön hyväksi.

Gemensam julfest Yhteinen joulujuhla

24.12 kl/klo 17–21 i Prästgården/pappilassa

Anmälan till/ilmoittautuminen:
Carola Dahlqvist, 046-8910072,
senast/viimeistään 14.12.
Arr: frivilliga krafter/Järj: vapaaehtoisoiminen.
Rusmedelsfrei fest/päihteeton juhla.

Församlingsvalet

Valet av kyrkofullmäktige i Ingå församling resulterade i sammaval. Kandidatlistan "Gemensam lista för församlingsarbetet i Ingå" lämnades in till valnämnden inom utsatt tid. Alla nominerade kandidater blev ordinarie medlemmar eller suppleanter utan röstning. Valresultatet fastställdes 19.11.2018.

Till kyrkofullmäktige för fyraårsperioden 2019–2022 valdes följande 15 medlemmar och två suppleanter:

Medlemmar: Peter Arnikil, Carola Dahlqvist, Soile Gustafsson, Juha Heikkilä, Jonna Karlsson-Bergman, Lars Lindholm, Tuire Nyberg, Katarina Nyholm, Katja Posio, Ulla Pääväranta, Lena Selén, Hans-Anders Unnérus, Viviann Westermark, Barbro Viljanen, Eivor Österholm.

Suppleanter: Hannu Pesonen, Sinikka Kontio

Hela familjens JULPYSEL
10.12 kl 17.30–20 i församlingshemmet.

Koko perheen JOULUASKARTELU
10.12 klo 17.30–20 Seurakuntatalolla.

Vi möts Kokoonnumme yhteen

Suomenkielinen joulujuhla
Seurakuntatalolla **13.12 klo 18.**

Julsamkväm för äldre
i Församlingshemmet **28.12 kl 13.**

Församlingsträffen
börjar igen efter nyår i Prästgården **onsdag 9.1 kl 14.**

Syföreningen
börjar igen **onsdag 16.1 kl 14** i Prästgården.

Bibelgruppen
börjar igen efter nyår **måndag 7.1 kl 18.30**
i Prästgården, och fortsätter sedan enligt tidigare mönster varannan måndag.

Israeliska folkdanser
börjar igen efter nyår **4.1 kl 18**
i Församlingshemmet källarvåning.

Israelilaiset tanssit
jatkaa joulu- ja uudenvuodenpyhien jälkeen
4.1 klo 18 Seurakuntatalon kellarikeroksessa.

Raamatupiiri
jatkaa joulu- ja uudenvuodenpyhien jälkeen
Pappilassa **keskiviikkona 2.1 klo 18.**

Seurakuntavaalit

Inkoon seurakunnan kirkkovaltuuston vaalit ratkesi sopuvalleihin. Ehdokaslista "Inkoon seurakuntatyön yhteinen ehdokaslista" toimitettiin vaalilautakuntaan määräkaan mennessä. Kaikki ehdolla olevat valittiin varsinaisiksi jäseniksi tai varajäseniksi ilman äänestystä. Vaalin tulos vahvistettiin 19.11.2018.

Kirkkovaltuustoon nelisvuotiskaudeksi 2019–2022 valittiin seuraavat 15 jäsentä ja kaksoi varajäsentä:

Jäsenet: Peter Arnikil, Carola Dahlqvist, Soile Gustafsson, Juha Heikkilä, Jonna Karlsson-Bergman, Lars Lindholm, Tuire Nyberg, Katarina Nyholm, Katja Posio, Ulla Pääväranta, Lena Selén, Hans-Anders Unnérus, Viviann Westermark, Barbro Viljanen, Eivor Österholm.

Varajäsenet: Hannu Pesonen, Sinikka Kontio

Gudstjänster i advents- och jultid

INGÅ KYRKA

- Sö 2.12 Första Advent. Högmässa kl 10.
- To 6.12 Självständighetsdagen. Tvåspråkig festgudstjänst kl 14.
- Sö 16.12 Tredje söndagen i Advent. Högmässa kl 10.
- Sö 23.12 Fjärde söndagen i Advent. Tvåspråkig kaffebordsgudstjänst i Prästgården kl 15.
- Må 24.12 Julafon. Julbön kl 13 och kl 16.
- Ti 25.12 Juldagen. Julotta kl 7.
- Sö 30.12 Första söndag eft. jul. Gudstjänst kl 10.
- Sö 6.1 Trettondagen, församlingens årsdag. Tvåspråkig högmässa kl 10. Kyrkkaffe på församlingshemmet.

DEGERBY KYRKA

- Sö 9.12 Andra söndagen i Advent. Högmässa kl 10.
- Må 24.12 Julafon. Julbön kl 16.
- Ons 26.12 Julannandag. Tvåspråkig gudstjänst med de vackraste julångerna kl 18.

Gudstjänster i vintertid

INGÅ KYRKA

- Sö 20.1 Högmässa kl 10.
- Sö 27.1 Högmässa kl 10.
- Sö 3.2 Familjegudstjänst kl 10. Gemensamt Ansvar inleds.
- Sö 17.2 Tvåspråkig Högmässa kl 10.
- Sö 24.2 Högmässä kl 10.
- Sö 3.3 Högmässä kl 10.
- Sö 17.3 Högmässä kl 10.
- Sö 24.3 Martornas kyrksöndag. Tvåspråkig högmässä kl 10.
- Sö 31.3 Högmässä kl 10.

DEGERBY KYRKA

- Sö 13.1 Högmässä kl 10.
- Sö 10.2 Högmässä kl 10.
- Sö 10.3 Högmässä kl 10.

Jumalanpalvelukset adventti- ja jouluaikana

INKOON KIRKKO

- Su 2.12 Ensimmäinen adventti. Messu klo 12.
- To 6.12 Itsenäisyyspäivä. Kaksikielinen juhlajumalanpalvelus klo 14.
- Su 23.12 Neljäs adventisunnuntai. Kaksikielinen kahvipöytäjumalanpalvelus Pappilassa klo 15.
- Ma 24.12 Jouluaatto. Joulukirkko klo 14.30.
- Ti 25.12 Joulupäivä. Jouluaamun jumalanpalvelus klo 8.30.
- Ke 26.12 Ortodoksinen jumalanpalvelus klo 10. Järj. Helsingin ortotoksinen srk.
- Ti 1.1 Uudenvuodenpäivä. Jumalanpalvelus klo 10.
- Su 6.1 Loppiainen, seurakunnan vuosipäivä. Kaksikielinen messu klo 10. Kirkkokahvit seurakuntatalolla.

DEGERBYN KIRKKO

- Ma 24.12 Jouluaatto. Joulukirkko klo 14.30.
- Ke 26.12 Tapaninpäivä. Kaksikielinen jumalanpalvelus ja kauneimmat joululaulut klo 18.

Talviajan jumalan- palvelukset

INKOON KIRKKO

- Su 3.2 Perhejumalanpalvelus klo 12.
- Su 17.2 Kaksikielinen messu klo 10.
- Su 3.3 Messu klo 12.
- Su 24.3 Marttojen kirkkopyhä. Kaksikielinen messu klo 10.
- Su 31.3 Messu klo 12.

Iltakirkko torstaisin klo 19:

Konserter i Ingå kyrka på vårterminen 2019

Konsertteja Inkoon kirkossa kevätkaudella 2019

- 3.2 Violin-piano -duo** Miina och Mihkel Järvi.
- 10.3 Gospelkonsert/gospelkonsertti.** Ami Aspelund & Good Times Jazz band.
- 14.4 Pergolesi: Stabat Mater.** Katri Paukkunen, soprano/sopraano, Malin Döragrip, alt/altto, Gaudete, instrumentensemble/soitinyhtye, dir./joht. Marianne Gustafsson Burgmann.
- 28.4 Pop-och filmmusik på orgel. Pop- ja filmimusiikkia uruilla.** Anna Pulli, orgel/urut.
- 8.5 Hengellisten laulujen toivekonsertti.** Allsångstillfälle på finska/Suomenkielinen yhteislaulutilaisuus.

Musikprogram Musiikkiohjelmaa

- 1.12 Körernas adventskonsert/Kuorojen adventikonsertti** kl./klo 18.15 i Ingå kyrka/ Inkoon kirkossa
- 16.12 De vackraste julångerna** i Ingå kyrka kl.16
Kauneimmat joululaulut Inkoon kirkossa klo 18

Grupperna startar/Ryhmät aloittavat:

- 15.1** Laulupiiri
- 16.1** Kyrkokören
- 17.1** Gaudete

Fridfull Julhelg
och Välsignat Nytt År

Rauhallista Joulupäivää
ja Siunattua Uutta Vuotta